

Julia Margaret Cameron

Η Julia Margaret Cameron. γεννήθηκε στην Κεϋλάνη (1815), έζησε στην Αγγλία και πέθανε στην Κεϋλάνη (1879).

Εκκεντρική, ιδιόρρυθμη και από πλούσια οικογένεια.

Ο πατέρας της ήταν μέθυσος, αξιωματικό του βρετανικού στρατού και μητέρα της Γαλλίδα αριστοκράτισσα.

Ο σύζυγος δικαστικός, πολύ μεγαλύτερός της. Τα παιδιά, υιοθετημένα και μη, καμιά δεκαριά.

Ο κοινωνικός της κύκλος περιελάμβανε από τον Δαρβίνο ως τον Τένισον. Όταν τα παιδιά της μεγάλωσαν κι έφυγαν από το σπίτι, εκείνη άρχισε να πλήττει.

Μια φωτογραφική μηχανή, δώρο της κόρης της (το 1863 όταν ήταν ήδη 48 χρονών), άλλαξε τα πάντα.

Αμέσως παθιάστηκε με τη φωτογραφία και άρχισε να συγχρωτίζεται με τους καλλιτεχνικούς κύκλους της Αγγλίας και της Σκωτίας.

Μη έχοντας ανάγκη να ζήσει από τη φωτογραφία, ασχολείται με αυτή, με ένα δικό της τρόπο και γίνεται πρωτοπόρος, ιδιαίτερα στα πορτραίτα κοντινών πλάνων (όπου όλο σχεδόν το κεφάλι γεμίζει το κάδρο) υπερεκτεθειμένα στο φως και χρησιμοποιώντας το φλου και το βάθος πεδίου για να πετύχει το δικό της προσωπικό ύφος.

Οι σύγχρονοί της καλλιτέχνες της επιτέθηκαν για το φλου θεωρώντας ότι είναι «λάθος» ενώ η ίδια απαντούσε **«μα και βέβαια ξέρω ότι είναι φλου, δεν καταλαβαίνουν ότι το κάνω επίτηδες;»**

Φωτογράφιζε πάντα σε στούντιο με φυσικό φως.

Πολλές φωτογραφίες της είχαν αναφορές στη θρησκεία και στην αρχαία μυθολογία.

Στα ανολοκλήρωτα απομνημονεύματά της με τίτλο «Τα χρονικά του θερμοκηπίου», γράφει:

«Όταν έχω ανθρώπους μπροστά από τη μηχανή μου όλη μου η ψυχή αγωνίζεται να κάνει το καθήκον της απέναντί τους: να καταγράψει δίκαια το εσωτερικό τους μεγαλείο, όπως και τα εξωτερικά τους χαρακτηριστικά» καθώς επίσης και ότι «η μεγάλη μου επιθυμία ήταν να αποτυπώσω στο φακό όλη την ομορφιά που υπήρχε πριν από εμένα, και τελικά νοιώθω πως τα κατάφερα»,

Για πολλούς ιστορικούς πάντως είναι η πρώτη φωτογράφος με συνειδητό καλλιτεχνικό έργο.

Στην εποχή της έγινε γνωστή για τα πορτρέτα των διάσημων φίλων της. Στην ιστορία όμως έμεινε και για τα πορτρέτα απλών ανθρώπων: συγγενών, υπηρετών και φίλων.

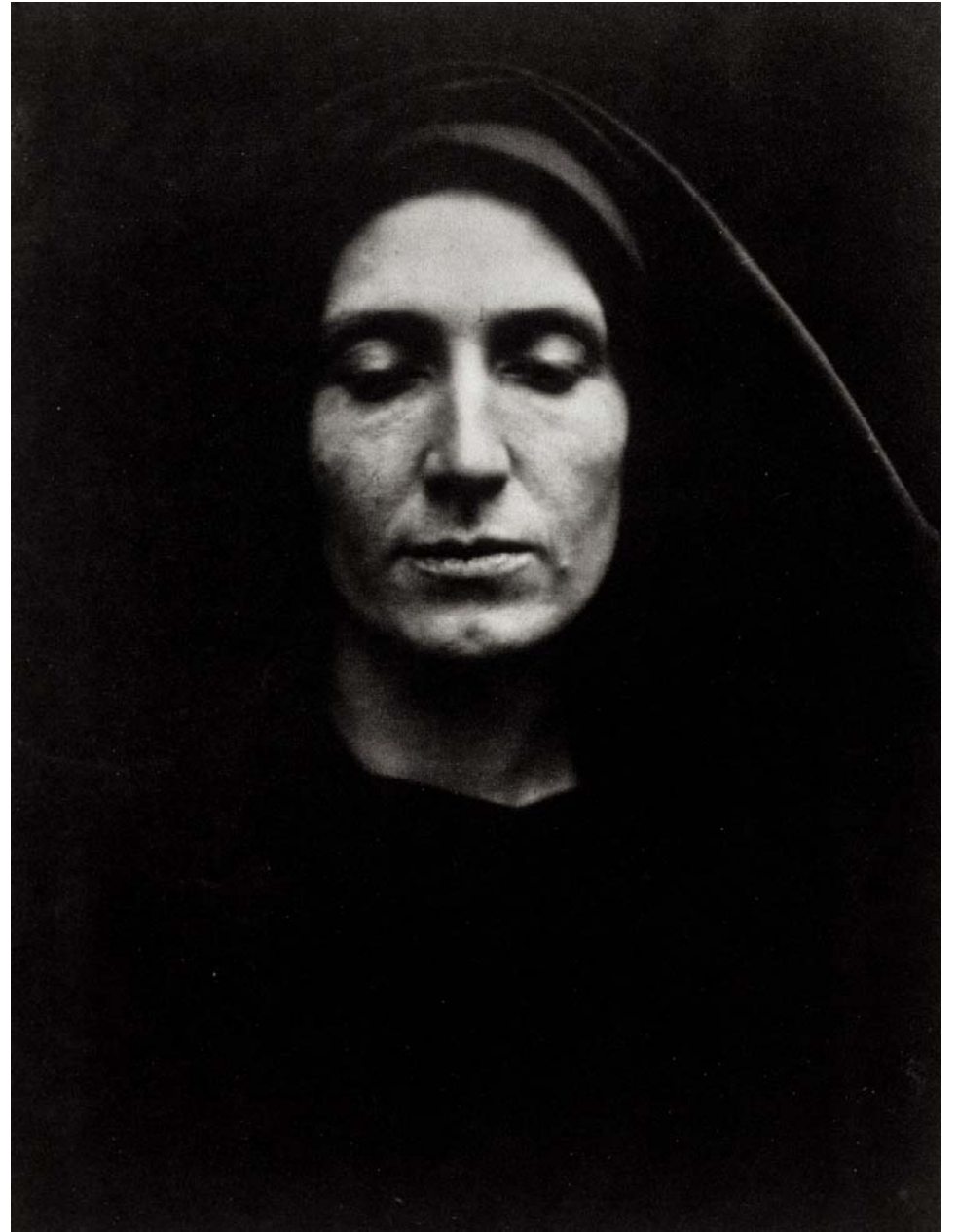
Η δύναμη της προσωπικότητάς της την καθιστούσε ικανή να εξαναγκάζει οποιονδήποτε, όσο διάσημος κι αν ήταν, σε υποταγή, όταν τον φωτογράφιζε.

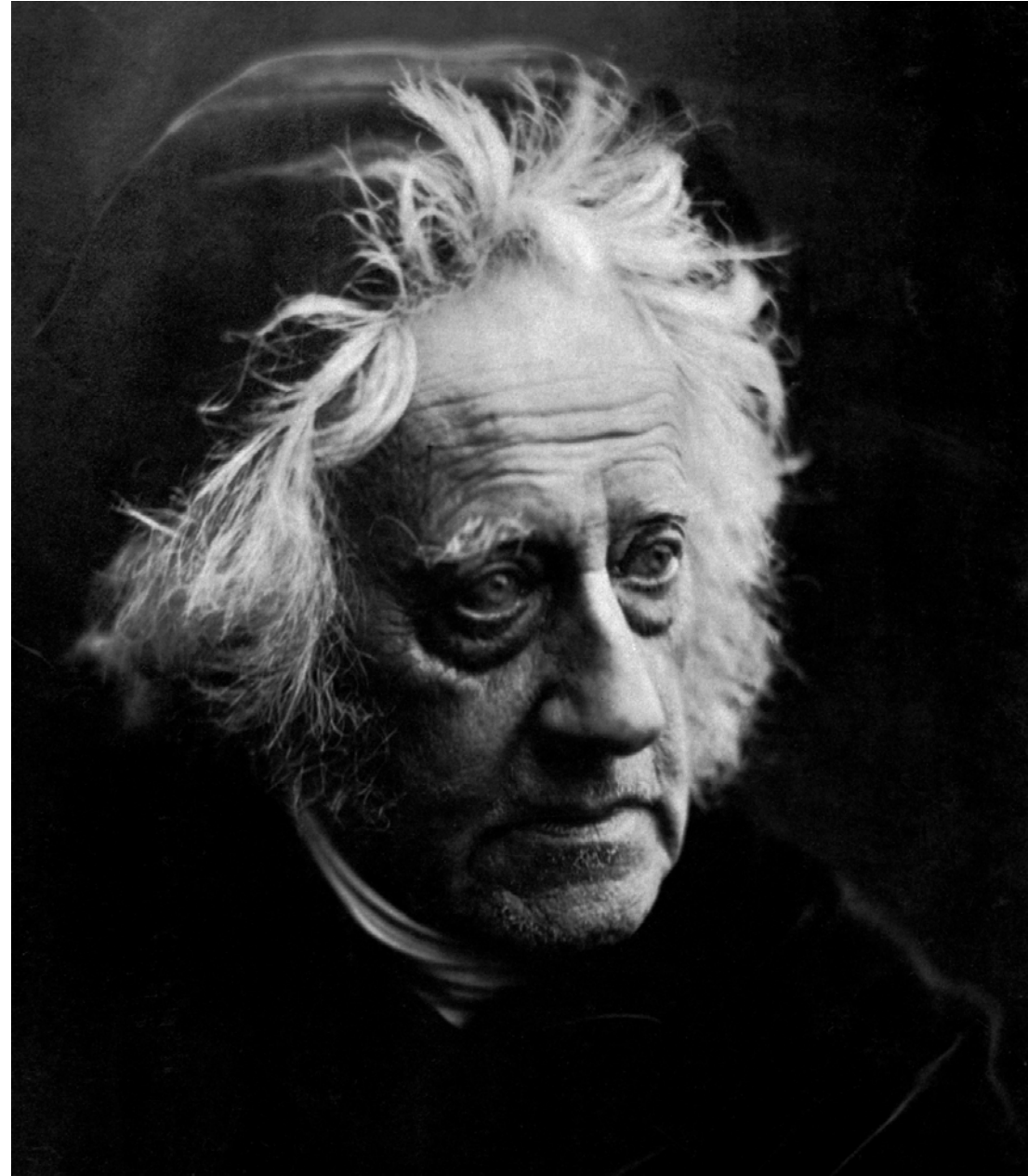
Οι φωτογραφίες της θυμίζουν τη ζωγραφική των φίλων της ζωγράφων.

Ωστόσο, δεν έκανε πικτοριαλιστική φωτογραφία, δηλαδή ζωγραφική απομίμηση. Από το ημερολόγιό της άλλωστε φαίνεται ότι ήταν απόλυτα συνειδητή για το ότι έκανε τέχνη σε μια εποχή που η φωτογραφία δεν είχε ακόμη αναγνωριστεί ως τέτοια.

Μεταξύ των πιο διάσημων πορτρέτων της είναι αυτό της Alice Lidell με τίτλο «Alethea», όπως επίσης και του Sir John Herschel (στον οποίον ανήκουν οι όροι «φωτογραφία» καθώς και «θετικό-αρνητικό»)

George Frederic Watts, 1865, albumen print, 36.4 × 28.1 (14 1/16 × 11 1/16).
Gernsheim Collection, Harry Ransom Center,
The University of Texas at Austin

